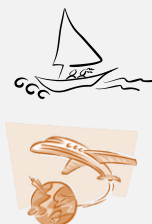

Vele wegen leiden naar Rome

Voor ons leidde ook deze winter de weg weer naar Rome, via het water naar Fiumicino waarna de bus, metro en/of het spoor ons steeds in hartje Rome bracht. Ook de "lucht-weg" leidde deze winter naar Rome! Veel vrienden maakten gebruik van de luchtroute en kwamen ons opzoeken, daarover later meer. Eerst even terug naar de "regen calamiteiten" van eind november.

Après évacuation

Na de 1 daagse evacuatie heeft het nog regelmatig veel geregend en de waterstand van de Tiber (Tevere in het Italiaans) bleef lange tijd "stabiel-hoog", evenals de stroomsnelheid. De autoriteiten (wij ook) hadden echter vertrouwen gekregen in de houdkracht van dijken en stuwen (na de hoogste waterstand in 50 jaar) zodat een herhaling van de

evacuatie niet nodig bleek.

De alarmfase bleef nog lang van kracht en de vloedplanken bij de werf, werden pas begin januari verwijderd. Tot die tijd bleef het ladders klauteren om over de muur te komen, de enige resthandicap.

Op 1 december (3 dagen na de evacuatie) hebben we een uitje naar Rome gemaakt voor een bezoek aan het Hospitaaleiland, een eiland in het midden van de Tiber. Bij de rivier aangekomen zagen we dat hier de waterstand nog steeds heel erg hoog was. De Tiber heeft in de stad 5 meter brede wandelkades, net als in de binnenstad van Utrecht. Normaal ligt de kade ongeveer 1.5m boven het waterniveau. Om de stad nog extra te beschermen tijdens extreem hoge waterstanden is de

wandekade omzoomd met schuine hoge stenen wallen van ongeveer 10m hoog.

De wandelkades liggen nu nog 2 meter onder het wateroppervlak en de verbrede rivier gorgelt met enorme snelheid langs de kadewallen alles meeslepend wat op zijn weg ligt. De hoogste waterstand is "af te lezen" aan het niveau waarop het zwerfvuil in de bomen hangt. Errug hoog!

De waterstand bij ons in Fiumicino wordt nog lange tijd argwanend in de gaten gehouden. Onze eigen meet lat is: "hoe hoog staat ons trapje ten opzichte van de kade muur".

Maar we maken ons niet zo snel meer ongerust en de gewone dagse activiteiten worden weer opgepakt. Het natte avontuur verdwijnt naar de achtergrond. Alleen het heerlijke warme hotelbad blijft nog lang in de herinnering. Ons (als try-out) aan 2 zijden over de giek gespannen

"regenwater-opvangsysteem" heeft in de afgelopen regenperiode zijn nut bewezen ($\pm$ de 30-80 liter H₂O /dag) en zorgt er tevens voor dat het kombuisluik open kan blijven als het regent. Met Cruif's woorden sprekend: "elk nadeel heb z'n voordeel!"

Planning winter werkzaamheden en logeerpartijen

"Back to normal" betekent, dat we een tijdschema moeten maken om de geplande grote klussen gedurende deze winterstop te doen. Riens wil de keerkoppeling demonteren, aangezien we al enige tijd een kleine maar persisterende olie lekkage hebben. Deze de-/montage is een meerdaagse, grote en ingrijpende klus die we nog nooit eerder hebben gedaan en daarom een gedegen voorbereiding vraagt.

Ook zijn de "witte" plafonds en de binnenkant van alle 14 kasten na 23 jaar aan een verfbeurt toe.

Aangezien we komend zeilseizoen in Griekenland en Turkije zijn, hebben we een loopplank aan de achterzijde van de boot nodig om aan de wal te kunnen komen. Vorig jaar hebben we een "tijdelijk systeem" gebruikt, aan de hand waarvan we nu een meer permanente oplossing willen maken.

Aandacht vragen ook de luchthappers die afsluitbaar gemaakt moeten worden, inspectie en kitten van de deknaden, maken van nieuwe dekbedhoezen/lakens voor eigen- en logeerbed en de voorbereiding van de reis verder oostwaarts de Middellandse Zee in etc. etc. Genoeg te doen dus, echter we willen niet alleen werken maar ook gezellige en leuke dingen doen dus,

Botel Zeezwaluw

Eind november kregen we een mailtje van Rob en Carla uit Willemstad, dat ze het heel erg leuk zouden vinden om ons in Fiumicino gedurende de winterstop op te zoeken. Ze vroegen zich af of wij dat ook een leuk idee vonden. Erg leuk natuurlijk en na wat heen en weer mailen wordt geboekt en van 28 dec-2 jan worden zij onze eerste gasten. Gezellig samen oud en nieuw vieren!

Vlak na de eerste "boeking", volgt een 2de, Ingrid en Han komen ons gezelschap houden van 12-18 jan. Half januari volgt het 3de bezoek, Marjolein en Henk, die net hun "zeilreis-om-de wereld in 40 maanden" hebben voltooid. Zij komen van 19-23 februari. Kortom veel gezelligheid de komende maanden!

In de werkplanning stijgt het gereedmaken van de voorkajuit voor de gasten dan ook met stip en krijgt de hoogste prioriteit. Ik (I) start de verfklus daar en Riens neemt de technische voorbereiding voor de keerkoppeling op zich. Net voor de Kerst is de voorhut en zelfs onze eigen slaaphut pico bello geschilderd en alles weer opgeruimd, klaar voor de eerste gasten dus!

Kerst en bootje hoppen

In de spannende tijden van de wateroverlast waarin iedereen met elkaar meeleefde, werden contacten tussen de yachties onderling verstevigd. Kerst komt snel dichterbij en na inventarisatie blijkt, dat veel live-aboards naar huis vliegen om daar feestdagen door te brengen. Wij zijn met 2 Engelse boten de enige achterblijvers voor de Kerst. Aangezien wij de grootste boot hebben, per definitie dus geschikt om als "restaurant" te fungeren, helaas wij hebben geen 6 maar een 4 persoons eettafel. Al discussiërend hoe het diner dan te organiseren, komen we tot een hele leuke oplossing, ieder wordt voor een deel gastheer/vrouw van het gezamenlijke kerstdiner.

Er breekt een tijd aan van voorbereiden, boot in kersttooi veranderen, inkopen doen en koken. We hebben al veel plezier tijdens de pre-werkzaamheden.

Op eerste Kerstdag rond 5 uur 's middags wordt de opgetuigde Zeezwaluw het verzamelpunt voor een drankje en een zelfbereid hapje. Na een uurtje verhuizen we naar de "Elisabeth Keel" van Stephan &

Trish voor een warm en koud voorgerecht. Vervolgens is de "Maid" van Richard & Heidrun, met de 6 persoonseettafel, ons adres voor het 3-delig hoofdgerecht, waaraan we allemaal een culinaire bijdrage hebben geleverd. De Zeezwaluw wordt daarna weer bezocht voor het dessert en de koffie* en onder het genot van een glaasje worden de voor elkaar gekochte cadeautjes uitgedeeld.

We hebben erg genoten van dit gezellige kerstdiner die weer heel anders is geweest, dan de twee afgelopen jaren. We merken dat het heel erg bijzonder en speciaal is, om in te spelen op de mensen

en omstandigheden waar je bent tijdens Kerst. Het is leuk om met elkaar de voorbereidingen te doen maar elkaar toch te verrassen met bijzondere gestes. De tweede kerstdag genieten we op de Zeezwaluw samen van ons eigen diner bij kaarslicht met de laatste, nog zelfgehaalde fles Gewürtztraminer uit de Elzas.

De eerste logés

Het wordt snel 28 december en aan het begin van de avond halen we Carla en Rob af van het vliegveld Leonardo da Vinci, vlak bij Fiumicino. We dragen hun gewichtige tassen die gevuld zijn met door ons bestelde "bootschappen" maar ook met hun "verrassingen" voor ons.

We hebben 5 heerlijke dagen met elkaar, vierten Rob's verjaardag, gaan uit eten op oudejaarsavond en aan boord van de Zeezwaluw toosten met champagne op het jaar 2006.

We gaan op voettocht door Rome, waar we deels de Bernini-toer doen.

Maar ook de grootheden als St. Pieter, Colosseum, Pantheon en het museum waar de She-wolf met Remus en Romulus (volgens overlevering de stichters van Rome) en het hoofd van Medusa te zien is, worden niet vergeten.

Medusa

Als je in Rome bent moet je natuurlijk ook op een terrasje lunchen met pasta of pizza. Deze "must" deden we ook, al goot het van de regen en moest de parasol ons droog en de "terrassgaskachels" ons warm houden! Nieuwjaarsdag "cocoonen" we en wandelen een stukje langs de Tiber.

Helaas moeten we op 2 januari op het vliegveld alweer afscheid van ze nemen. Wij gaan samen terug naar een nu veel stillere Zeezwaluw. Aangezien het de volgende dag nog steeds regent, cocoonen we een dagje extra terwijl we ons mentaal voorbereiden op de grote motorklus, of te wel de "open-hart-operatie aan de Zeezwaluw".

Bilge klussen in de Zeezwaluw

4 januari starten we met de demontage van de keerkoppeling. De benodigde takel is begin november al gekocht, evenals het maken van een tijdelijke houten motorsteun. Het klussen werd steeds uitgesteld omdat we niet zonder startklare motor wilden zitten gedurende de "watersnood". Daarna weerhouden Kerst en Oud en Nieuw met logés ons van het klussen. O, wat vonden we dat erg!!

Omdat de motor, die onder de vloer in de bilge zit, tussen de kombuis en kaartentafel, moet eerst het tapijt opgerold worden en de vloer helemaal open geschroefd. Zittend, liggend en hangend worden door Riens alle noodzakelijke verbindingen van de motor losgemaakt, terwijl hij gelijk aantekeningen maakt hoe alles heeft vastgezeten. Het is een extra geheugensteun als de gerepareerde keerkoppeling weer wordt gemonteerd en de motor weer op zijn oude plek moet komen.

Net na de middag is de klus zover gevorderd, dat er onder de kachel gewerkt moet worden. Met -3°C buitentemperatuur is het geen optie om de avond en nacht zonder verwarming door te brengen. We maken de vloer voor de avond dus weer dicht en de volgende morgen gaat de kachel vroeg uit. Na een uurtje afkoelen kunnen we starten met de kachel van zijn plaats te halen. Nadat alle (diesel)leidingen los zijn en de kachel (30kg) uit de weg is getild, wordt aan een constructie van 2 gefixeerde ijzeren balken op anti-rolhoutjes, die over het kajuitluik (op het kajuitdak) liggen, de takel opgehangen. De andere hijsband wordt om de motor gefixeerd en heel voorzichtig takelen we de motor op en wordt de tijdelijke motorsteun er ondergezet. Als de steun stevig staat, kan de motor weer zakken tot op de steun terwijl nu de keerkoppeling bereikbaar is. Na een half uur is de keerkoppeling verwijderd, de takelinstallatie kan weer weg en de vloer dicht.

Om 3 uur staat de kachel ook weer op zijn plaats en is weer aangesloten. Een uurtje later kunnen we onze handen weer warmen en zijn we voldaan over de gedane klus. De goede technische voorbereiding, door Riens samen met mijn blonde hand-en-span diensten, hebben hun vruchten afgeworpen!

De volgende morgen (zaterdag) loopt Riens naar de dealer van Hurth die om de hoek zit, waar hij de keerkoppeling ter reparatie aanbiedt. Blijken ze daar alleen onderdelen te verkopen, sh.t!

Gelukkig weet de Hurth-dealer een bedrijf net aan de andere kant van de brug in Fiumicino, die de reparatie wel kan doen. Riens wandelt er heen en nadat de aanwezige monteur het zorgenkindje heeft bekeken, begint hij gelijk te sleutelen. Het kapotte onderdeel, de afdichting seal wordt snel per auto gehaald, jawel bij de Hurth-dealer!

Een half uurtje later is de keerkoppeling gerepareerd en Riens kan weer bootwaarts keren!

We kunnen nog steeds niet begrijpen, dat een monteur op zaterdagmorgen acuut stopt met waar hij mee bezig is en gaat sleutelen aan een onderdeel waar iemand mee komt binnenwandelen zonder dat hij een afspraak heeft. Grandioos!

Aangezien we al een paar dagen hard gewerkt hebben, nemen we de zondag "vrij" en op maandag beginnen we de bovenstaande exercitie in omgekeerde volgorde om de gerepareerde keerkoppeling weer te monteren. De montage en uitlijning van de motor verlopen erg voorspoedig. Nadat alle kabels weer aangesloten zijn, is het moment suprême aangebroken. De motor wordt voor de eerste keer weer gestart. Riens zit binnen op de knieën (face to the east, maar zonder kledje) stand-by naast de motor als ik buiten de contactsleutel omdraai, hoera, hij start in één keer en we (Riens vooral) zijn helemaal gelukkig! In het voorjaar, als we weer varen en motoruren hebben gemaakt, kunnen we pas zien of de olie lekkage echt tot het verleden behoort. Maar we gaan ervan uit dat alles nu weer oké is.

Busperikelen naar Rome

We hebben nog net 1 dag om de Zeezwaluw weer om te toveren van de werk- in de logeermode, boodschappen te doen en de voorhut gereed te maken. De stofzuiger wordt door de boot gehaald en ziedaar, ze ziet er weer piekfijn uit.

Ingrid en Han komen de 12de aan op Champino, het vliegveld aan de zuidoostkant van Rome en we gaan ze per openbaar vervoer (bus, 2 x metro en bus) ophalen. Alles loopt voorspoedig en we zijn op tijd om ze op te vangen. Het is heerlijk om elkaar weer te zien en om 8 uur zijn we terug aan boord. Onder een heerlijke bootbereide Italiaanse pasta kunnen we rustig bijkletsen.

Als we de volgende dag met Ingrid en Han naar Rome willen, staan we in de kou een uur te wachten bij de bushalte, maar helaas er komt geen bus! We verhuizen naar de andere kant van de brug en nemen de bus naar Ostia, waar we door gezellige winkelstraten naar de marina wandelen en lunchen in een van de bistros op het terrein.

Ingrid maakt meteen foto's van de haveningang zodat ze haar geheel vernieuwde website weer kan voorzien van actuele haveninformatie. De andere dagen rijden de bussen min of meer op tijd en kunnen we naar Rome reizen.

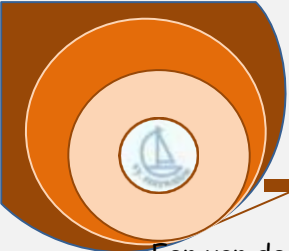

Pantheon

Trevi fontein

We bezoeken vele bezienswaardigheden, waaronder de St. Pieter en het Vaticaanse museum. Het Colosseum, het Pantheon, de Spaanse Trappen, de Trevi-fontein etc. etc. Alle cultuur wordt regelmatig afgewisseld met een heerlijk Italiaans hapje op terras of binnen in een leuk restaurantje.

Een van de dagen dat we naar Rome zijn geweest, merken we na thuiskomst dat mijn (I) rugzak aan de zijkant met een vlijmscherp mes is opengesneden. Het is waarschijnlijk in de volle metro tijdens de spits gebeurd. De rugzak is onbruikbaar geworden. Er is gelukkig nix gestolen want er zaten alleen boterhammetjes en een flesje water in. De "knip" zat in mijn jaszak met mijn hand erop!

Tijdens het bezoek van Carla en Rob aan Rome, hebben ze veel regen gehad. Ingrid en Han houden het droog maar wel koud ('s nachts -2/-5°C) zodat een extra dekentje 's nacht nodig is! De tijd vliegt en voor we het weten is de dag van vertrek alweer aangebroken en loodsen we ze met het openbaarvervoer terug richting vliegveld. Als we uit de laatste metro stappen zien we dat de bus naar het Champino vliegveld klaarstaat en overvol is. Daarom nemen wij hier snel afscheid terwijl Han en Ingrid zich nog net met koffer en al naar binnen kunnen persen voor de bus wegrijdt.

Op de terugweg naar de boot komen we langs een opticien en ik (I) laat een oogmeting doen die laat zien dat er een nieuw brilletje moet komen (het lezen ging al wat moeizamer). Vervolgens zoeken we een nieuw montuur van Prada uit en een week later kunnen we de bril met de nieuwe multi-focus glazen ophalen. Zelfs de kleinste lettertjes zijn weer leesbaar.

Bijeenkomst Atlantique ere-leden

Inmiddels is het al de 2de helft van januari en we starten met het schilderen van het plafond en de kasten in de kajuit. Wat een klus! Eerst alles weghalen, sierlijsten demonteren, schoonmaken, schuren, schoonmaken, afplakken en dan pas verven. Gelukkig werken we met verf op waterbasis, die erg snel droogt. We kunnen 2-3 lagen op 1 dag doen. Echter de kajuit doen we in 4 etappes (elke etappe duurt 2 dagen) omdat anders de rotzooi niet te overzien is. Het houtwerk zetten we na een sopje ook gelijk in de bijenwas en het resultaat is schitterend. We hebben nu weer een heel lichte kajuit die er weer een paar jaartjes tegen kan.

Tijdens de laatste verf-etappe krijgen we nog bezoek van Astrid en Fred van de "Willemijn", ook Atlantiquers. Onze zeilvereniging in Stad aan't Haringvliet, waarvan we intussen tot ere-leden zijn benoemd. Zij overwinteren in de marina van Ostia. In de jachthaven van "Stad" hebben we elkaar nooit bewust gezien en dan kom je elkaar in Rome tegen, alle wegenetc. etc.

Overigens wisten we pas dat ze daar waren na een e-mail uit Nederland van Bert en Joyce. De "Willemijn" en crew zullen we in de toekomst wel vaker zien want ons beider zeilrichting is oostwaarts, richting Griekenland en Turkije.

Kleine klusjes

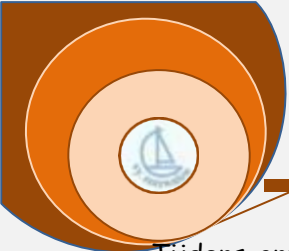
Voor Marjolein en Henk komen, werken we gestaag aan de voorgenomen klussen en kunnen hier en daar zelfs al wat afronden. Tussen alle echte klussen door, "nemen we ook aardig wat film-DVDtjes over" met ons nieuwe DVD brandertje. Zo af en toe ter ontspanning genieten we dus 's avonds van een filmpje!

Begin februari organiseren we nog Ineke's verjaardagsfeestje met alle aanwezige live-aboards van de werf. We hebben een heel gezellige middag

en avond en de zelfgemaakte salades vinden gretig aftrek bij de gasten evenals de heerlijke Italiaanse wijn.

Tijdens onze verfwoude vinden we achter de bank ons speciale broodbakmeel terug. Aangezien de uiterste verkoopdatum ruim gepasseerd is, proberen we 1 pak (van de 18) uit. Voorzichtig maken we het pak open, gelukkig komen er geen hordes meeltorretjes uit.

Het meel ruikt nog goed en er zijn geen zichtbare afwijkingen. We bakken er brood mee, helaas rijst het niet, de gist blijkt uitgewerkt. Bij een tweede poging voegen we extra gist toe en we worden getrakteerd op heerlijk vers bruinbrood wat zalig smaakt. Dat hebben we lang niet hebben gegeten want het is niet te koop in Italië! De rest van de pakken kunnen we dus gewoon gebruiken en we nemen ons voor om af en toe bruinbrood te bakken, zodat we ons langzaam maar gestaag door onze voorraad heen eten.

Globetrotters als Nederlands voedsel ambassadeur

Voor we het weten, is het al weer 19 februari en halen we Henk en Marjolein op van Champino via de platgetreden weg. Ze komen keurig op tijd aan en we kunnen direct instappen in de shuttlebus naar Termini, in het centrum van Rome en pakken daar de metro. De bus naar Fiumicino staat ook al te wachten, zodat we rond 6 uur terug zijn aan boord.

Onderweg hebben we al continu zitten kletsen want we moeten immers 4 jaar inhalen! Aan boord hebben wij de champagne klaarstaan om te toosten op de geslaagde circumnavigatie van Marjolein en Henk. Dan blijkt dat zij ook champagne meegenomen hebben!

Na de uitgebreide champagne toast, duikt Marjolein in de meegenomen tassen en de ene na de ander typisch Nederlandse eet- en drinklekkernij ziet het licht! Stroopwafels, speculaas, kruidnootjes, Pickwick thee, hagelslag, diverse soorten beleg/oude kaas, drop, Berenburg, Advocaat etc en de volkomen onbekend voor ons "speculaas schuddebuikjes" voor op de boterham. Het water loopt ons in de mond!

Muskusratten en St. Pieter op herhaling

We besluiten de volgende morgen in Fiumicino te blijven en na een uitgebreid ontbijt, wandelen we stroomopwaarts langs de Tiber om de muskusratten met ons oude brood te verwennen. In Nederland worden deze tamme dieren gejaagd tot de dood erop volgt want ze ondermijnen de dijken.

Gelukkig is dat hier niet het geval en kunnen we aan ongeveer 14 stuks van jong tot oud ons brood kwijt.

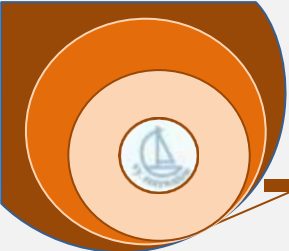
Ze nemen het heel voorzichtig met de bek uit je hand en met twee voorpootjes houden ze het al etend vast, schitterend.

Dag 2 en 3 gaan we wel naar Rome ondanks de regen die ons 1 dag plaagt. Ook met Marjolein en Henk wandelen we door mooie kleine winkelstraatjes, komen zelfs langs het winkeltje van Pinokkio.

We stoppen voor koffie en een pizza lunch en bezoeken we een paar barokke kerken. Uiteraard zijn tijdens deze dagen het Forum Romano, Colosseum, Trevi fontein, het Pantheon bezocht.

De Spaanse trappen

*De trappen van de tijdelijke senaat
waarop Julius Cesar werd vermoord.*

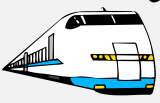
Dit keer worden de Spaanse trappen en het Piazza Argentina, waar Julius Ceasar op de trappen van de tijdelijke senaat werd vermoord, ook in de route opgenomen.

Dag 3 besteden we aan de St Pietersbasiliek , waar we 's ochtends niet in kunnen omdat de Paus druk is met audiënties, op het imposante plein. 's Middags doen we een hernieuwde poging en kunnen dan gelukkig zonder rij naar binnen om dit indrukwekkende gebouw op ons te laten inwerken. Nadien wandelen we langs de Engelenburcht terug en duiken de stad weer in richting Monument Victor Emmanuel ter ere van de eenwording van Italië en stappen daar op de bus naar huis.

Monument Victor Emmanuel

De avonden genieten we niet alleen van elkaar's verhalen, maar ook van veel tips en trucs, wijze raadgevingen en schitterende foto's van exotische gebieden die hopelijk ons voorland zijn!

Voor we het weten is het al weer de 23ste en de vertrek dag van M & H. Aangezien ze om 9.45 al vliegen van
om Champino, brengen we ze om 6.20 uur per bus naar het treinstation in Fiumicino waar om 7.30 uur de sneltrein naar Termini vertrekt. Op Termini brengt de shuttlebus ze rechtstreeks naar het vliegveld. We nemen na 4 heerlijke dagen met vochtige oogjes afscheid van elkaar en zwaaien totdat de trein amper meer zichtbaar is. We zijn om 8 uur weer terug aanboord.

Eindelijk maar toch IKEA

Aangezien het nog erg vroeg is, de Zeezwaluw wel heel erg stil is na de gezellige dagen, besluiten we om een dagje naar Rome te gaan. We zijn nog nooit van ons leven in een IKEA geweest. In Rome is een hele grote is ons verteld. We hebben nieuwe dekbedhoezen nodig die in Italiaanse zaken niet te krijgen zijn maar wel volop bij IKEA.

Om 10 uur, net na opening van de zaak, staan we binnen en slingeren de hele winkel door. Intussen verbazen we ons niet alleen over de kwantiteit van spullen, maar ook over de gunstige prijs/kwaliteit verhouding. We scoren 2 dekbedhoezen evenals een klamboe tegen het zomer-vliegen-geweld! Moe maar voldaan, zijn we aan het einde van de lange dag weer aan boord.

2de Overwintering 2005-2006 in Fiumicino

Laatste loodjes te Fiumicino

Het is al begin maart en ons resten nog 5 weken voor we hiervandaan vertrekken. Rond 5 april willen we zuidwaarts, ijs en wederdienende. De komende weken willen we gebruiken om de laatste klussen te klaren, de boot weer van winter-woonboot in zomer-zeilboot te veranderen.

Als de tijd het toelaat, willen we de laatste openstaande museum bezoeken nog aan Rome brengen. Met name Villa Borghese staat met stip bovenaan op de lijst omdat we er al 3 x geweest zijn, echter niet binnen geweest omdat het dicht was of volgeboekt voor die dag. Kortom we zijn al aan het afronden en werken toe naar ons volgende zeilseizoen.

____/____